

ת"פ 3362/08/14 - מדינת ישראל נגד בשיר סבית

בית משפט השלום בעכו
ת"פ 14-08-3362 מדינת ישראל נ' סבית

בפני כבוד השופט שושנה פינסוד-כהן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בשיר סבית

הנאשם

גזר דין

.1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן המיחס לו עבירות, הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 וכן עבירות אiomים וניסיון לשיבוש מהלכי משפט, עבירות לפי סעיפים 192 ולפי סעיף 25 + 244 לשוק העונשין, תשל"ג-1977.

.2. עפ"י העובדות המתוארכות בכתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, בין הודה הנאשם למטלוננת התנהל קשור רומנטי כאשר המטלוננט ביקשה לנתק קשירה עמו אולם הוא לא השלים עם רצונה זה ושלח לה הודעות טקסט רבות, אף כי הבירהו לו בדרכים שונות כי התנהוגות גורמת לה לאי נוחות ואף מאימת עליה. במועד שאיןנו ידוע למאשימה, התקשר הנאשם לטלפון הניד של המטלוננט וביקש לחזור אליה. כשפירבה והודיע לו כי היא בקשר עם אחר, איים עליה כי יחטוף אותה. כתב האישום מוסיף ומતאר כי ביום 14.7.31 ניסה ליצור עמה קשר פעמיים רבות בטלפון ובהודעות טקסט במסגרת ביקש כי תשופב אליו. כאשר הודיעה כי היא בדרכה לתחנת משטרת על מנת להתלוון, ניסה לשבש הלि�כי משפט באופן שנייה להנעה מכך.

.3. תחילת כפר הנאשם בעבירות המיחסות לו והחללה שמיית ראיות. לאחר שנשמעו מס' עדדים ונערך תיקון ממשמעותי בכתב האישום, הודה הנאשם במיחס לו בכתב האישום המתוקן ונשלח לעריכת תסaurus בעניינו. לעניין זה צוין כי הוגש שלושה תסקרים ואז טענו הצדדים באופן חופשי לעונש.

.4. העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות הפוגעות בערך המוגן של זכות האדם לנמל חייו באופן חופשי ולא מORA. זכותה של אישה לנתק קשר שאינה מעוניינת בו ולא להיות מוטרדת או מאימת. עבירת האiomים משליכה לעיתם על כל מעrk חייו של המאום והשלכותיה אינם נקודתיות לרגע האiom אלא משפיעות לאורך זמן, כאשר אין ידוע הוא אם ומתי ימומש האiom.

עמוד 1

עבירות שיבוש מהלכי משפט נועדה לשמר על הערך המוגן של זכות האדם לפנות לרשות המשטרה והמשפט ללא פחד ומורה ולקבל את הסיוו המגיע לו במדינת חוק.

5. מתחם הענישה בכלל אחת מן עבירות בהן מואשם הנאשם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בגין 12 חודשים מאסר. צירוף יחד באירוע אחד המקים את כל מביא לידי מתחם ענישה שתחלתו במאסר בגין 3 חודשים.

6. במקרה אשר לפני הוגש תסקير שירות המבחן הממליץ על אפיק שיקומי. המאשימה מתנגדת והסגור מבקש לאמץ את המלצות שירות המבחן.

7. הנאשם נעדר עבר פלילי.

8. התסקירים אשר נערכו בעניינו של הנאשם מצבעים על התפתחות.

בתסקיר הראשון שנערך בעניינו מיום 16.12.15, הנאשםלקח אחריות חלקית ולא הביע כל נזקקות טיפולית. המתלוונת צינה כי אינה חששה מפוחדת ממנו או מאימת. שירות המבחן בחר את היבטי חייו השונים של הנאשם ומערכת יחסיו בעבר עם המתלוונת ולא בא בהמלצת טיפולית בפני בית המשפט, אלא למאסר בדמota עבודות שירות נוכח חומרת המעשים.

הסגור ביקש עירית תסקיר משלים על מנת שה הנאשם יוכל להבהיר עמדתו לקצינת המבחן. הורתי כמבוקש ונערך תסקיר משלים אשר הוגש ביום 26.2.16. בתסקיר זה מוצגת כבר עמדה שונה. זיקות המבחן התרשם כי הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפול ו שינוי המלצתו לצו מבחן מאסר מותנה מרתיע התחייבות ופיצוי למתלוונת.

9. המאשימה לא שוכנעה בכנות השני שחל בנางם ונערך תסקיר שלישי בעניינו. התסקיר הוגש ביום 13.5.16. תסקיר זה נערך לאחר שה הנאשם כבר החל בהליך טיפול מתמיד בו והביע שביעות רצון ממנו. הקשר עם המתלוונת נתקף.

שירות המבחן שב על המלצתו الأخيرة.

9. מוצאת אני לנכון לאמץ את המלצות שירות המבחן בהתאם לסעיף 40 ד לחוק העונשיין, התשל"ז-1977, שעניינו "שיקום". על פי הוראות סעיף זה בסמכותו של בית המשפט כאשר מצוי הוא כי קיימ סיכוי של ממש שה הנאשם ישתקם לחזור לפחות ממתחם הענישה ההולם ולהקבע את עונשו של הנאשם על פי שיקולי שיקומו.

10. המדבר כאמור בנאש נעדר עבר פלילי, צער בגילו כבן 26 שנים, אשר היה בקשר רומנטי עם המתлонנת עד כי עמדו להתחנן והחל לבניית ביתם המשותף. אין לקבל בשום אופן את הדרכם בה בחן הנאש להתמודד עם אובדן זה אותו חווה. מעשיו של הנאש פגעו בזכותו הmorality של המתлонנת הזכאית לננהל חייה ללא כל מORAה ולבחר את בחירותה באופן חופשי. יחד עם זאת מתפקידו שירות המבחן עולה כי אין מדובר במאפיין התנהגותי של כל יתר מסגרות חייו של הנאש.

11. שירות המבחן אכן הביע עמדתו בתפקידו הראשון כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. אולם, מדובר רק בסיפה של משפט הנפתח באמירה "אנו מעריכים, כי לא שילבו בהליך טיפול...". משמע, אם יהיה הליך טיפול הערכת הסיכון תהא שונה. וכן, כאשר בתפקידו השני התרשם שירות המבחן כי אכן קיימת נוכחות להליך טיפול, שינוי מהמלצתו והמליץ על צו מבחן תחת ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות. לאחר וחילפה מפונה, לא ניתן גזה"ד טרם החל הנאש באותו הליך טיפול על מנת לבחון רצינות כוונתו.

בתפקידו השלישי, שב שירות המבחן על המלצה השיקומית, לאחר שהנאש החל בהליך הטיפול. נמצא כי מדובר לא רק באמירה אלא פעולה לה נלווה מעשה המגשים כוונתו של הנאש.

12. צו המבחן אינו רק הקלה בעונש. בכך הוא כי צו מבחן תחת מאסר, אכן מקל במצבו של הנאש ואינו שולל את חירותו. אולם, צו מבחן, לצד ההליך השיקומי שבאותו מ对照检查 את הנאש לתקופה אורךה, במקרה זה של שנה וחצי, כאשר נדרש הוא לעשות שינויים באורחות חייו וחויבתו. כל זאת, כאשר לצד היד המושתת לשיקום ועזרה מרוחפת הרבה מעל ראשו כי היה ולא יתميد בהליך שיקומי זה, ישוב לבית המשפט לגזירת עונשו מחדש.

13. כאשר עסקין בנאש נעדר עבר פלילי, אשר בסופו של יומם ניתק קשריו על המתлонנת, קרי, אף אם רק מלחמת אימת הדין, הצליח ליצור נפרדות והשתלב בהליך טיפול, יש מקום לאפשר להליך השיקומי למצות עצמו, אשר בכל רגע, באם הנאש לא יתميد בו או ישוב לסתורו, ישוב לגזרת עונשו.

14. לפיכך, הנני גוזרת על הנאש את העונשים הבאים:

א. צו מבחן למשך 18 חודשים במסגרת יבצע את כל הנדרש על ידי שירות המבחן לשבעות רצונו ובין היתר, שילוב במרקם הטיפול.

הסביר לנאש מושמות צו המבחן ומשמעות הפרטו והוא קיבל אותו על עצמו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאש לא יעבור בתקופה זאת עבירה מן העבירות בהן הורשע וירשע עליה בדיון.

ג. חתימה על התchiaיות כספית בסך 5,000 ש"ח, להמנע מלעבור על חיקוק שהורשע עליו בתיק זה תוך 3 שנים מיהום. אם לא יחתום היום על התchiaיות, יש לאסור אותו למשך 5 ימים.

ד. פיצוי למטלוננת, עדת התביעה מס' 4 בסך 2,500 ש"ח, הפיצוי ישולם ב- 5 תשלוםimos חודשיים שוויים ע"ס 500 ש"ח כל אחד, החל מיום 20.6.16 ובכל 20 לחודש עוקב.

הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופה ביהם"ש.

הפקדון המופקד בתיק מ"ת 3405-08-14 ישב למפקיד, בכפוף לקיומו של כל עיקול או זכות אחרת של צד ג' על המשיב או בעל הפקדון.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א איר תשע"ו, 29 Mai 2016, בהעדר הצדדים.